

SÅ ER VI HJEMME IGEN

Vores Hospice var efter 10 år blevet for trangt. Kvaliteten i pleje og omsorg har altid været i top, men de fysiske rammer, patientstuerne var blevet for trangt både for patienterne, for de pårørende og for personalet.

Alle gode kræfter gik sammen for at undersøge muligheden for at renovere og ændre vores hospice på den etablerede matrikel.

Når man arbejder sammen og har respekt for hinanden er meget muligt.

Vi gik i gang. Sygehuset var imødekommende for at huse os med deres renoveringen og omstruktureringen skulle pågå, og så gik vi i gang.

Nu ser vi så resultatet af anstrengelserne: Et moderne og meget patientvenligt hospice.

Der er nu bedre patient- og pårørende-

faciliteter, og vort personale har fået bedre rammer for deres arbejde.

Patienterne måtte i sagens natur en tur på sygehuset, hvortil vi jo var flyttet under ombygningen. Alle tog det med oprejst pande, og det fungerede godt. Et sygehus er jo noget andet end et hospice, men det lykkedes at skabe rammer, som vores patienter var trygge ved. Personalet og vores frivillige ydede en kæmpe indsats, og uden dem og deres ildhu, ville det ikke være gået.

Nu er hospice renoveret og nyetableret. Vi har fået et funktionelt hospice, hvor patienter, pårørende og personale trives.

I Støtteforeningen er vi stolte over den måde som ledelse, personale og frivillige har håndteret flytningen, frem og tilbage på.

Flygelet er en fantastisk gave.

Tagetagen bliver taget i brug.

I skal alle vide, at vi er meget stolte over at være den folkelige organisation bag jer.

Vi ville aldrig være kommet hertil uden at en række firmaer, fonde og enkeltpersoner har støttet projektet. Der skal fra Støtteforeningen lyde en stor tak til disse.

Vi er nu hjemme igen. Hvor er det dejligt.

Nu kan vi bruge alle vore ressourcer til at opfylde vort vigtigste mål: AT GØRE DET BEDSTE FOR VORE PATIENTER.

Støtteforeningen vil ønske alle vore medlemmer, personale og patienter på Hospice en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Tak for jeres bidrag og husk, at vi gerne vil være mange flere medlemmer.

På bestyrelsens vegne
Preben Rudiengaard
Formand

Nye lænestole.

Det levede liv

Uddrag ved
Aja Høy-Nielsen

I vores hospicehave står to store sten-
skulpturer – i form af en åben og lukket
muslingeskal. Stenene er skabt af bil-
ledhugger Eigil Westergaard, Lemvig,
og doneret til hospice af Ny Carlsberg-
fonden.

Elof Westergaard, Ribe Stifts nye biskop,
talte ved vores efterårsmøde den 17.
november. Tilgangen var stilfærdig og
på en måde velgørende uakademisk.

Hans afsæt var de to muslingeskulp-
turer i vores hospicehave, "livet som
begyndelse" og "livets afslutning". Den
åbne musling med barnet, der bliver
født ind i verden og som nævnt i ska-
belsesberetningen skabes i Guds bil-
lede. Barnet genkendes i hvert et lille
barn. Den lukkede musling symboliserer
døden – et levet liv.

Elof Westergaard er søn af billedhug-
geren til vores to muslinger i hospice-

haven og husker fra sin barndom de
mange mennesker, der kom til faren
og som lige have mistet. De ønskede
en sten, der viste en taknemmelighed
for det liv, der havde været. Herefter
fortalte biskoppen om vores kirkegård-
skultur med gravstene, som fortæller
om taknemmelighed og erindrer om
det levede liv. Der var nogle andre, der
var forud for os.

Den gamle kirkegårdskultur er under
ændring i disse år. På den ene side
nyder vi at gå gennem de dødes
smukke haver og læse erindringer/hi-
storien på stenene. På den anden side
føler vi os ikke knyttet til fødestedet
mere, vi er blevet individualister. Når
det gælder vores færd efter døden,
ønsker vi anonymitet, måske en plade
i græsset, for i plænen er vi alle lige.
De nyeste ønsker for bisættelse er
skovkirkegårde og aske strøet ud over
havet. På skovkirkegårdene må der
vise steder ikke sættes en sten, men
måske kan de efterladte få oplyst gps-
koordinaterne på urnestedet. I havet
slettes så at sige alle spor af det lev-
ede liv.

For Elof Westergaard er kirkegården
det sted, hvor vi begraver de døde og
erindrer det liv, de har levet.

Hospices menneskesyn blev gentag-
ne gange fremhævet som den nød-
vendige modvægt mod en øget tingslig-
gørelse af mennesket.

Tæt samarbejde i administrationen.

Vask og tørring på nye badeværelser.

Bedre plads på de nye værelser.

Velkommen hjem

Den sidste uge i oktober 2015 stod Hospice færdig renoveret, - vi glædede os alle til at komme "hjem". De patienter og pårørende der havde lyst og mulighed havde været med ovre på hospice i den sidste uge inden tilbageflytningen for at se de nye patient stuer, - og det blev taget mange billeder, så de patienter, der ikke kunne komme med over og se, inden flytningen, vidste lidt om hvad de flyttede over til.

Personalet har ydet en kæmpe indsats med at ny-indrette patientstuer, fællesrum og depoter, køkkenet sørgede godt for alle under flytningen og personalet der gjorde rent klarede at få det hele færdigt til tiden. Vores pedel havde enormt travlt med at hænge lamper og billeder op og administrationen var klar til modtagelse da de første patienter, pårørende og de sygeplejersker der passede patienter kom. Alt klappede heldigvis, en pårørende siger: "flytningen er gået helt smertefrit, der har slet ingen problemer været og nu trives vi med at være i huset." De frivillige har ydet en kæmpe indsats, de pakket ned og pakket ud og hjulpet på alle mulige måder.

Jeg nyder at se, hvordan alle de nye større patient stuer er taget brug og hvordan de nye hyggelokke rundt omkring på etagerne bliver brugt af patienter og pårørende.

Jeg oplever vi har fået en dejligt velindrettet hospice, i lyse og venlige omgivelser, hvilket ikke mindst er blevet muligt på baggrund mange stor og små donationer. Tak for det.

Den 12. november 2015 inviterede bestyrelsen og ledelsen for Hospice til åbent hus. Det blev en stor succes med mellem 500 og 600 mennesker, der fik lidt at spise og drikke efterfulgt af en guidet rund tur rundt på hospice. Om aftenen havde vi inviteret personalet og de frivillige med deres familier til spisning og rundvisning, der var vi 120, - så Hospice er blevet vist frem og vældig godt indviet.

Det ser ud til patienter, pårørende, personale og de frivillige har taget godt imod det nyrenoverede hospice. Et hospice der er ombygget efter lindrende principper med bedre plads, mere og bedre luft, mere lys og hvor omsorgen for patienten og de pårørende er i centrum.

Med Cicerly Sanders ord: " Hospice er ikke kun en bygning, det er en holdning"

Tak til alle der har bidraget, med ønske om en glædelig jul.

Venlig hilsen
Ragnhild Rabjerg
Hospicechef

Køkkenet er en god samtaleplads.

Altid smil og opbakning på Hospice.

Mit første rigtige møde med Hospice gjorde - at tankerne om livet faldt til ro

Af Tom Arnt Thorup, Trolldøj Alle 12, 6800 Varde, medlem af støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland.

Da jeg kiggede ud over de mange besøgende, der var med til receptionen - hvor Hospice blev fremvist for borgerne, tænkte jeg: "Hold da op, hvor er der mange gråhårede". Uden at filosofere for meget over det lod jeg mærke til, at jeg trods min relative unge alder (43 år) også var blevet gråhåret. Men måske er det slet ikke alderen - der gør, at vi tænker, at Hospice og Støtteforeningen for Hospice og Hospicetanken er interessant. Det er måske mere tankerne om, at det liv, vi har - har vi kun til låns.

Jeg synes, at vi har en forpligtigelse over for livet, og de mennesker der rammes af uheldelig sygdom til at sikre, at de har et godt sted at restituere og et roligt sted at afslutte livet. Jeg tror langt de fleste af os har mistet et familiemedlem, en god ven måske endda i en alt for tidlig alder, sådan er livet på godt og ondt. Personligt har jeg kendskab til, at hospice har gjort en forskel for én af mine skolekammerater, da hun alt for tidligt forlod denne verden, sine børn og sin mand. Men også min militærlæge, der på mange måder også påvirkede mit liv til at huske på - at vi kan, hvad vi vil - og at sygdom er en naturlig del af livet, havde en stund på Hospice.

Jeg er glad for at støtte Hospice Støtteforening, og jeg er beæret over at have fået lov til at deltage i bestyrelsesarbejdet. Det giver mig den følelse, at vi gør noget godt for andre og hjælper, hvor vi kan. Når det er sagt, er det jo de frivillige og de ansatte - der dagligt gør en forskel for de indlagte - pårørende m.v. - vi er bare en slags "backing Group".

Jeg har aldrig tidligere været på besøg - ej heller oplevet Hospice Sydvestjylland indefra, derfor var det også en meget speciel oplevelse at være med til indvielsen efter den kæmpe store renovering.

Sikken et resultat - det var overvældende og føltes som et fantastisk varmt og hyggeligt sted, et sted med hjertum og varme. Jeg var med på rundturen, og alle deltagerne var benovet over, at det alt sammen virkede så gennemtænkt - med fokus på livet. Det var måske det, der gjorde, at jeg og flere andre tænkte (og sagde) - at det Hospice er som et hjem. Et hyggeligt sted med plads til livet og også et sted med plads til eftertænkning og hvile.

Vejret tillod, at jeg gik ud i haven omkring Hospice, som ikke er Danmarks største have, men dog en have der er indrettet meget professionelt og er et sted, hvor man ligeledes kan slappe af og nyde livet og give tankerne ro til flyve rundt og udforske verden.

Flere, der var med på rundturen, ønskede, at man i stedet for den industrielle indretning af hospitaler, hvor mennesker ligeledes dør, at de havde mulighed for noget a la hospice i den sidste tid. Hvem ved, om vi en dag kan være med til at starte noget sådant op? Tanken er interessant, bl.a. fordi sygehusene til tider virker overfyldte, og hvorfor så ikke overveje at flytte noget af plejen til et andet sted a la Hospice.

Men inden tankerne flyver videre ud i samfundet mod nye indsatser, er det vigtigt at få rundet besøget på Hospice

af. Som en ekstra gave fra støtteforeningen, havde vi ud over en massiv pengedonation til renoveringen (som støtter - du/jer - af foreningen havde gjort muligt), valgt at give et par "fysiske" engle - som kan flyttes rundt alt efter tid og sted.

Det er måske en lidt utraditionel gave - men omvendt er det egentlig et godt sted at placere disse engle. Uden at blive for opstemt tænker jeg, at de mennesker, der er på Hospice, arbejder og yder deres indsats på Hospice, fortjener at have et par engle omkring sig.

Samlet gik jeg fra receptionen og det nye Hospice med ro i sjælen og glædedes over, at vi er så mange, der på hver vores måde støtter op om Hospice og så mange, der tager hånd om de - der er på Hospice.

TAK til jer alle - I ønskes en glædelig jul og et godt nytår!

Støtteforeningens nyhedsbrev

Nyhedsbrevet udgives af Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland, Kirkegade 70, 6700 Esbjerg.

Nyhedsbrevet udsendes 2-4 gange årligt.

Redaktion: Frede Dalum
Michaela Lydixsen
Tom Thorup
Marianne S. Pedersen